

Zagreb, 12. svibnja 2026.

**Visoki trgovački sud  
Republike Hrvatske**

putem

**Trgovačkog suda u Zagrebu**

Poslovni broj spisa: **St-1329/2022**

**RAZLUČNI VJEROVNIK:** **Addiko Bank dioničko društvo**, sa sjedištem u Zagrebu (Grad Zagreb), Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877

*zastupano po odvjetnicima iz MAMIĆ PERIĆ REBERSKI RIMAC  
Odvjetničkog društva d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ivana Lučića  
2A, OIB: 32802230502*

**DUŽNIK:** **DIV GRUPA d.o.o.**, sa sjedištem u Samoboru, Bobovica 10A, OIB: 33890755814

#### **ODGOVOR NA ŽALBU razlučnog vjerovnika Addiko Bank dioničko društvo**

- I.** Razlučni vjerovnik se ovime očituje na žalbe podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1329/2022 od 25. ožujka 2026. kojim je zaključen predstečajni postupak nad dužnikom DIV GRUPA d.o.o., a sve s ciljem otklanjanja pravne nesigurnosti koja već sada izravno utječe na izvršenje potvrđenog plana restrukturiranja i namirenje vjerovnika.
- II.** U ovom predmetu nije sporno da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od 16. lipnja 2023. potvrđen plan restrukturiranja dužnika, da su rješenja o dopuni i ispravku donesena 10. srpnja 2023., te da je rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postalo pravomoćno 19. rujna 2023.
- Nije sporno ni da je prvo rješenje o zaključenju predstečajnog postupka doneseno 20. prosinca 2023., da je ono potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 24. siječnja 2024., te da je potom Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem od 10. lipnja 2025. ukinuo odluke nižestupanijskih sudova i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.
- U ponovljenom postupku prvostupanjski sud je proveo dodatne radnje upravo u skladu s uputom Vrhovnog suda Republike Hrvatske te je 25. ožujka 2026. ponovno donio rješenje o zaključenju predstečajnog postupka.
- Isto tako, nesporno je da je između donošenja prvog rješenja o zaključenju predstečajnog postupka i ukidanja tog rješenja dužnik započeo s izvršenjem usvojenog plana restrukturiranja i nastavio sa svojim poslovanjem kao da su prestale pravne posljedice otvaranja predstečajnog postupka.
- III.** Žalitelji sada, svaki iz svojih razloga, nastoje ponovno dovesti u pitanje zaključenje postupka.

Prvi žalitelj, KUEHNE & NAGEL d.o.o., u bitnome tvrdi da u nalazu vještaka nisu obuhvaćene tražbine nastale nakon 19. rujna 2023., osobito navodne tražbine iz 2025. i 2026. godine.

Drugi žalitelj, odvjetnik Ljubomir Ivanović, u bitnome ističe da nisu ispunjene sve pretpostavke iz članka 74.a Stečajnog zakona te da sud nije naveo kada nastupaju pravne posljedice zaključenja predstečajnog postupka.

Obje žalbe počivaju na pogrešnom tumačenju svrhe i dosega članka 74.a Stečajnog zakona.

**IV.** Isto tako, suprotno svome odgovoru na žalbu od 29. travnja 2026. (gdje tvrdi da pravni učinci zaključenja ovog postupka trebaju nastupiti 24. siječnja 2024. kad je prvo rješenje o zaključenju postalo pravomoćno), dužnik u pojedinačnoj komunikaciji s vjerovnicima pokušava problematizirati trenutak od kada nastupaju pravne posljedice zaključenja te pokušava nametnuti stav da bi se pravne posljedice zaključenja trebale računati tek od 25. ožujka 2026. (kad je doneseno novo rješenje o zaključenju) i da bi se rokovi za ispunjenje njegovih obveza prema potvrđenom planu restrukturiranja trebali računati tek od 25. ožujka 2026.

Takvim argumentima, a protivno postignutom dogovoru s vjerovnicima, dužnik pokušava sebi priskrbiti još 2 godine odgode izvršenja plana restrukturiranja.

Takav stav nije osnovan te je protivan temeljnim načelima i svrsi predstečajnog postupka.

Osim toga, kad bi se takav stav prihvatio, to bi značilo:

- da je ovaj predstečajni postupak trajao od 27. travnja 2022. do 25. ožujka 2026. (dakle skoro četiri godine) – čime se višestruko premašuju rokovi iz članka 63. Stečajnog zakona;
- da je od donošenja prvog rješenja o zaključenju pa do 25. ožujka 2026. (za koje vrijeme bi onda trajale i pravne posljedice otvaranja predstečajnog postupka) dužnik poslovao i vršio plaćanja protivno članku 67. Stečajnog zakona; te
- da u ovom predstečajnom postupku zapravo postoje razlozi iz članka 64. Stečajnog zakona zbog kojih je sud dužan rješenjem obustaviti predstečajni postupak, a ne zaključiti ga.

**V.** Zbog svega navedenog, razlučni vjerovnik smatra da je ovdje ključno pravno pitanje na koje drugostupanjski sud treba dati odgovor sljedeće: *od kojeg se trenutka, nakon donošenja novog rješenja o zaključenju od 25. ožujka 2026., smatra da su nastupili pravni učinci zaključenja predstečajnog postupka i do kad onda traju pravni učinci otvorenog predstečajnog postupka.*

Naime, pitanje trenutka zaključenja nije samo pitanje procesne urednosti pobijanog rješenja. To je pitanje od kojeg ovisi:

- kada počinje i završava poček s otplatom obveza prema vjerovnicima,
- kada dospijevaju prve rate prema vjerovnicima,
- je li dužnik u zakašnjenju s pojedinim isplatama,
- te u kojem se režimu nalazio dužnik u razdoblju od 20. prosinca 2023. do 25. ožujka 2026.: (1) u režimu pravnih posljedica otvorenog predstečajnog postupka ili (2) u režimu izvršenja pravomoćno potvrđenog plana restrukturiranja.

Odgovor na posljednje pitanje izravno utječe i na zakonitost pobijanog rješenja.

**VI.** Ako bi se prihvatila pravna stajališta žalitelja i dužnika da pravni učinci zaključenja nastupaju tek 25. ožujka 2026. odnosno da su tek tada prestali pravni učinci otvaranja predstečajnog postupka, tada bi se rokovi namirenja vjerovnika pomaknuli za više od dvije godine. Time bi se bitno izmijenio ekonomski sadržaj već pravomoćno potvrđenog plana restrukturiranja, i to bez suglasnosti vjerovnika, bez izmjene plana i bez zakonske osnove.

Takav bi stav bio protivan načelu pravne sigurnosti, svrsi predstečajnog postupka, legitimnim očekivanjima vjerovnika i samoj konstrukciji članka 74.a Stečajnog zakona.

**VII.** Naime, člankom 74.a stavkom 1. Stečajnog zakona propisano je da sud donosi rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno.

Ta zakonska formulacija pokazuje da je ključni materijalnopравни trenutak u predstečajnom postupku pravomoćnost rješenja o potvrdi plana restrukturiranja. Nakon pravomoćnosti plana više se ne pregovara o sadržaju restrukturiranja, ne provodi se novo glasovanje vjerovnika i ne određuju se novi uvjeti namirenja. Od tog trenutka odnosi dužnika i vjerovnika uređeni su potvrđenim planom.

Rješenje o zaključenju iz članka 74.a Stečajnog zakona stoga ima funkciju formalizacije prijelaza iz režima otvorenog predstečajnog postupka u režim izvršenja plana. Ono nije nova materijalna odluka o sadržaju restrukturiranja niti pravna osnova za izmjenu rokova iz plana.

**VIII.** U konkretnom predmetu, plan restrukturiranja potvrđen je rješenjem od 16. lipnja 2023., koje je postalo pravomoćno 19. rujna 2023. Prvo rješenje o zaključenju doneseno je 20. prosinca 2023., upravo na toj osnovi.

Činjenica da je ranije rješenje o zaključenju naknadno ukinuto u revizijskom postupku i da je predmet vraćen prvostupanjskom sudu ne znači da se materijalni učinci pravomoćno potvrđenog plana mogu pomaknuti na 2026. godinu.

Novo rješenje od 25. ožujka 2026. doneseno je u ponovljenom postupku radi otklanjanja procesnih nedostataka na koje je ukazao Vrhovni sud Republike Hrvatske. Ono ne može imati učinak donošenja novog plana restrukturiranja niti učinak produljenja predstečajnog režima za više godina.

**IX.** Stečajni zakon izrijeком uređuje sličnu situaciju kod otvaranja predstečajnog postupka.

Prema članku 65. stavku 2. Stečajnog zakona, ako rješenje o otvaranju predstečajnog postupka u povodu žalbe bude ukinuto, a u ponovnom postupku predstečajni postupak ponovno bude otvoren, smatra se da su pravne posljedice otvaranja nastupile u trenutku objave prvog rješenja o otvaranju.

Iako Stečajni zakon ne sadrži identičnu odredbu za zaključenje predstečajnog postupka, isto pravilo proizlazi iz iste pravne logike. Svrha i logika članka 65. stavka 2. Stečajnog zakona jest očuvanje kontinuiteta pravnih učinaka i zaštita pravne sigurnosti u situaciji kada je odluka ukinuta, ali je u ponovljenom postupku donesena nova odluka istog sadržaja i na istoj materijalnopravnoj osnovi.

Upravo je to slučaj ovdje.

Prvo rješenje o zaključenju od 20. prosinca 2023. i novo rješenje od 25. ožujka 2026. imaju istu osnovu: (1) pravomoćno rješenje o potvrdi plana restrukturiranja od 16. lipnja 2023., koje je postalo pravomoćno 19. rujna 2023. i (2) obvezu suda zaključiti postupak čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno.

Novo rješenje nije doneseno zato što bi tek 2026. nastupila nova materijalna pretpostavka za zaključenje, nego zato što je nakon ukidne odluke Vrhovnog suda RH postupak vraćen prvostupanjskom sudu radi otklanjanja procesnih nedostataka i ponovnog odlučivanja o tome jesu li se u 2023. ispunili uvjeti za zaključenje postupka.

Stoga novo rješenje ne bi smjelo proizvoditi učinak kao da predstečajni postupak nikada nije bio zaključen 2023. godine. Ono treba potvrditi kontinuitet pravnih učinaka prvog zaključenja (naravno, ako su tada uopće bili ispunjeni uvjeti za zaključenje) te spriječiti pravni vakuum u međurazdoblju.

U protivnom bi se retroaktivno otvorilo razdoblje pravne nesigurnosti od više godina. Sve radnje poduzete nakon prvog rješenja o zaključenju, sva plaćanja, sve odluke vjerovnika i dužnika te sva očekivanja u vezi s početkom izvršenja plana bila bi dovedena u pitanje.

- X.** Suprotno tome, bilo kakvo tumačenje prema kojem bi se predstečajni postupak smatrao zaključenim tek u 2026. godini dovelo bi do više pravno neodrživih posljedica.

Prvo, to bi značilo da je predstečajni postupak trajao višestruko dulje od rokova iz članka 63. Stečajnog zakona, iako je predstečajni postupak hitan i vremenski ograničen postupak. Predstečajni postupak nije zamišljen kao višegodišnji režim suspenzije vjerovničkih prava, nego kao vremenski ograničena platforma za pregovore i potvrdu plana restrukturiranja.

Drugo, takvo tumačenje dovelo bi u pitanje sva plaćanja i pravne radnje dužnika poduzete nakon prvog rješenja o zaključenju. Naime, ako bi se smatralo da je predstečajni postupak neprekidno trajao sve do 2026. godine, tada bi se otvorilo pitanje jesu li plaćanja dužnika nakon 20. prosinca 2023. bila dopuštena prema članku 67. Stečajnog zakona. Budući da je dužnik započeo s izvršenjem plana restrukturiranja u 2024. godini proizlazi da je takvih plaćanja nesporno bilo.

Treće, "resetiranje" rokova otvorilo bi prostor za daljnje sporove o dospijeću, zakašnjenju, kamatama i mogućnosti naplate. Umjesto da se plan restrukturiranja izvršava sukladno postignutom dogovoru i legitimnim očekivanjima vjerovnika, vjerovnici i dužnik bili bi upućeni u nove parnice o tome kada je uopće započela provedba plana. To je upravo suprotno svrsi predstečajnog postupka.

- XI.** Osim toga, ovdje je potrebno ukazati i na legitimna očekivanja vjerovnika te na njihova ustavna i konvencijska prava.

Naime, tražbine vjerovnika predstavljaju njihovu imovinu zaštićenu člankom 48. Ustava Republike Hrvatske i člankom 1. Protokola br. 1 uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Pravne posljedice otvaranja predstečajnog postupka — uključujući ograničenje naplate, ograničenje ovrhe, ograničenje zahtijevanja ispunjenja i odgodu dospijeca u skladu s planom — predstavljaju miješanje u pravo vjerovnika na mirno uživanje vlasništva. Takvo miješanje može biti dopušteno, ali samo ako je zakonito, ako služi legitimnom javnom interesu i ako održava pravičnu ravnotežu između općeg interesa i prava vjerovnika.

- XII.** U ovom predmetu, legitimni cilj predstečajnog postupka bio je omogućiti restrukturiranje održivog dužnika, očuvanje poslovanja i veće namirenje vjerovnika nego u stečaju. No taj cilj ne može opravdati tumačenje prema kojemu pravne posljedice otvaranja predstečajnog postupka traju do 2026. godine, iako je plan restrukturiranja pravomoćno potvrđen još 19. rujna 2023. godine, a prvo rješenje o zaključenju doneseno 20. prosinca 2023. godine.



Takvo tumačenje ne bi bilo razmjerno. Ono bi nametnulo vjerovnicima prekomjeran i nepredvidiv teret.

Suprotno tome, vjerovnici su u ovom predmetu imali legitimno očekivanje da će predstečajni postupak trajati u rokovima propisanim Stečajnim zakonom i da će se nakon pravomoćne potvrde plana pristupiti njegovu izvršenju.

Naime, Direktiva (EU) 2019/1023<sup>1</sup>, koju Stečajni zakon prenosi, počiva upravo na toj ideji: preventivno restrukturiranje mora biti učinkovito, strukturirano i vremenski ograničeno, a ne pretvoreno u dugotrajni režim neizvjesnosti. Stoga se odredbe Stečajnog zakona o trajanju pravnih posljedica otvaranja i zaključenja predstečajnog postupka ne mogu tumačiti na način koji bi omogućio da pravne posljedice predstečajnog režima traju godinama nakon pravomoćne potvrde plana restrukturiranja.

Svrha te Direktive, kao i Stečajnog zakona, nije stvaranje neograničenog moratorija niti višegodišnje pravne neizvjesnosti. Svrha je osigurati strukturirani i zakonom uređen postupak u kojem se u vremenski ograničenom razdoblju održivim dužnicima omogućuje dogovor s vjerovnicima radi sprječavanja nesposobnosti za plaćanje i očuvanja djelatnosti.

Nadalje, Stečajni zakon izričito propisuje:

- u Članku 11 stavku 2. - da je predstečajni postupak hitan;
- u članak 63. - najdulje trajanje predstečajnog postupka;
- u članku 74.a stavku 1. - da će sud donijeti rješenje o zaključenju predstečajnoga postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno; te
- u članku 19. stavku 3. - da žalba ne odgađa izvršenje.

Upravo je zbog svega toga, jedino logično i zakonito tumačenje da su pravne posljedice zaključenja ovog predstečajnog postupka računaju od trenutka donošenja prvog rješenja o zaključenju.

**XIII.** Osim toga, načelo pravne sigurnosti sastavni je dio prava na pošteno suđenje iz članka 29. Ustava Republike Hrvatske i članka 6. Europske konvencije.

To načelo zahtijeva da pravne posljedice sudskih odluka budu predvidive, da postupci ne traju nerazumno dugo i da stranke mogu razumno planirati svoje pravne i ekonomske položaje.

**XIV.** Zbog svega navedenog, prilikom prihvata predmetnog plana restrukturiranja, vjerovnici su imali legitimno očekivanje da predstečajni postupak neće trajati dulje od rokova propisanih člankom 63. Stečajnog zakona, da će sud nakon pravomoćne potvrde plana bez odgode donijeti rješenje o zaključenju i da će se odmah prijeći na provedbu prihvaćenog plana restrukturiranja.

U suprotnom, vjerovnici ne bi podržali takav plan restrukturiranja.

Svako tumačenje Stečajnog zakona koje bi išlo za time da novo rješenje iz 2026. godine resetira sve rokove iz plana restrukturiranja, bi predstavljalo ne samo pogrešno tumačenje Stečajnog zakona, nego i nerazmjerno zadiranje u imovinska prava

---

<sup>1</sup> Direktiva (EU) 2019/1023 u uvodnim izjavama 1., 6. i 16. izričito povezuje učinkovitost postupaka restrukturiranja sa skraćivanjem njihova trajanja te upozorava da pretjerana duljina postupaka smanjuje stope namirenja i odvraća ulagatelje. Isto načelo razrađeno je u članku 6. Direktive, kojim je zastoj pojedinačnih ovraha strogo vremenski ograničen, te u članku 25., kojim se zahtijeva učinkovito i žurno vođenje postupaka restrukturiranja.

vjerovnika i njihova legitimna očekivanja, čime bi se povrijedila ustavna i konvencijska prava vjerovnika.

**XV.** Slijedom svega navedenog, predmetne žalbe nisu osnovane jer:

- tražbine nastale (1) nakon dovršetka procesa restrukturiranja i (2) nakon datuma od kad se smatra da su nastupile pravne posljedice zaključenja, ne mogu biti predmet ispitivanja temeljem članka 74.a stavka 2. Stečajnog zakona; te
- prvostupanjski sud uopće nije bio dužan obavijestiti vjerovnike temeljem članka 74.a stavka 4. Stečajnog zakona, jer je riječ o obvezi suda ustanovljenoj u korist dužnika i povjerenika (a ne vjerovnika) te ne predstavlja pretpostavku valjanosti rješenja o zaključenju.

Osim toga, kao što to naglašava i dužnik u svome odgovoru na žalbu od 29. travnja 2026., prvostupanjski sud je već obavijestio dužnika i povjerenika o vremenu nastupa pravnih učinaka prilikom donošenja prvog rješenja o zaključenju (doduše pogrešno – jer je nastup učinaka pogrešno vezao na pravomoćnost rješenja o zaključenju) te nema potreba nanovo obavještavati o istome (eventualno ispraviti zaključak i navesti da se smatra da su pravne posljedice nastupile 20. prosinca 2023.).

**XVI.** Razlučni vjerovnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske odbije žalbe i potvrdi rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1329/2022 od 25. ožujka 2026. te da u obrazloženju svoje odluke izričito potvrdi pravno shvaćanje da novo rješenje o zaključenju predstečajnog postupka od 25. ožujka 2026. proizvodi pravne učinke od 20. prosinca 2023. kao datuma kada je doneseno prvo rješenje o zaključenju ovog predstečajnog postupka.

**Addiko Bank dioničko društvo, p.p.**